

UOHSX006CZKZ

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R241/2013/VZ-25501/2014/323/BRy

Brno 4. prosince 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 20. 8. 2013, doručeném dne 21. 8. 2013 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podaném navrhovatelem –

- společností **ha-vel internet s.r.o.**, IČO 25354973, se sídlem Olešní 587/11A, Muglinov, 712 00 Ostrava, právně zastoupeném JUDr. Pavlem Zajícem, advokátem, IČO 64128831, se sídlem Nad Porubkou 2355, 708 00 Ostrava – Poruba,

proti výroku V. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14656/2013/522/LKo ze dne 5. 8. 2013 ve znění opravného usnesení č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14699/2013/LKo ze dne 9. 8. 2013, vydaném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Centralizovaný nákup telekomunikačních služeb pro resort Ministerstva zdravotnictví pro roky 2013 až 2016 – Hlasové služby poskytované v pevném místě**“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 13. 11. 2012, kde bylo uveřejněno dne 14. 11. 2013 pod ev. č. 237783, jehož dalšími účastníky jsou zadavatel –

- **Česká republika - Ministerstvo zdravotnictví**, IČO 00024341, se sídlem Palackého nám. 4/375, 128 01 Praha 2,

a navrhovatel -

- společnost **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4,

jsem podle ust. § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ust. § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Výrok V. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14656/2013/522/LKo ze dne 5. 8. 2013 ve znění opravného usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14656/2013/522/LKo ze dne 9. 8. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

- I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže**
1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil správní řízení na návrh navrhovatelů – společnosti ha-vel internet s.r.o., IČO 25354973, se sídlem Olešní 587/11A, Muglinov, 712 00 Ostrava (dále jen „**navrhovatel**“) a společnosti T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4 (dále jen „**další navrhovatel**“), ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, učiněných při zadávání veřejné zakázky „Centralizovaný nákup telekomunikačních služeb pro

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

resort Ministerstva zdravotnictví pro roky 2013 až 2016 – Hlasové služby poskytované v pevném místě“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 13. 11. 2012, kde bylo uveřejněno dne 14. 11. 2013 pod ev. č. 237783, jehož dalším účastníkem je zadavatel – Česká republika - Ministerstvo zdravotnictví, IČO 00024341, se sídlem Palackého nám. 4/375, 128 01 Praha 2 (dále jen „**zadavatel**“).

2. Návrhem podaným Úřadu dne 3. 1. 2013 se navrhovatel domáhal zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Na základě podaného návrhu Úřad zahájil správní řízení pod sp. zn. S23/2013/VZ. Tento svůj návrh navrhovatel odůvodnil tím, že se zadavatel dopustil porušení postupu stanoveného zákonem, když v zákonných lhůtách nereagoval na žádost navrhovatele o dodatečné informace, čímž porušil povinnost zakotvenou v ust. § 49 odst. 2 zákona. Dle navrhovatele se zadavatel dále dopustil porušení postupu stanoveného v ust. § 50 odst. 4 zákona, neboť požadované hodnoty referenčních zakázek byly neúměrně vysoké, a současně i porušení ust. § 44 odst. 1 zákona, neboť podmínky, za kterých má být plněna rámcová smlouva, jsou nejasné.
3. Následně Úřad obdržel i návrh dalšího navrhovatele ze dne 14. 1. 2013, na základě kterého bylo zahájeno správní řízení pod sp. zn. S37/2013/VZ. Tímto návrhem se další navrhovatel domáhal zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Dle dalšího navrhovatele se zadavatel dopustil porušení zákona, neboť v zadávací dokumentaci neuvedl, ve kterých lokalitách bude požadovat jaké služby a nespécifikoval ani přibližný reálný měsíční provoz. Dále další navrhovatel namítal, že požadované technické kvalifikační předpoklady jsou nastaveny nepřiměřeně, čímž zadavatel porušuje ust. § 50 odst. 4 zákona. Společně s návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele další navrhovatel navrhl, aby Úřad nařídil předběžné opatření, kterým by byl zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v předmětném zadávacím řízení. Úřad na základě návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodnutím ze dne 7. 2. 2013 č. j. ÚOHS-S37/2013/VZ-2501/2013/522/VFr nařídil předběžné opatření, kterým zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v šetřeném zadávacím řízení.
4. Usnesením ze dne 27. 2. 2013 č. j. S37/2013/VZ-3022/2013/522/VFr Úřad řízení vedená pod sp. zn. S23/2013 a S37/2013 spojil ke společnému řízení. Za účastníky společného správního řízení Úřad označil oba navrhovatele a zadavatele.
5. Dále usnesením ze dne 9. 8. 2013 č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14699/2013/522/LKo Úřad opravil zjevnou chybu rozhodnutí č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14656/2013/522/LKo ze dne 5. 8. 2013 tak, že v odstavci 86 odůvodnění rozhodnutí nahradil text „jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí“ textem „jak je uvedeno ve výroku V. tohoto rozhodnutí“.

II. Napadené rozhodnutí

6. Úřad dne 5. 8. 2013 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14656/2013/522/LKo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým výrokem I. konstatoval, že se zadavatel dopustil porušení postupu stanoveného zákonem, a to v ust. § 49 odst. 2 zákona a současně porušil

zásadu rovného zacházení zakotvenou v ust. § 6 odst. 1 zákona, když v zákonem stanovené lhůtě nedešlal na základě žádosti o dodatečné informace navrhovatele dodatečné informace k zadávacím podmínkám, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Výrokem II. Úřad konstatoval, že zadavatel porušil postup stanovený v ust. § 44 odst. 1 zákona a současně porušil zásadu rovného zacházení zakotvenou v ust. § 6 odst. 1 zákona tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když nestanovil typy a počet požadovaných linek ISDN1, ISDN30 a HTS v lokalitách jednotlivých zadavatelů, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Výrokem III. Úřad jakožto opatření k nápravě zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku. Výrokem IV. Úřad podle ust. § 119 odst. 2 zákona uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč. Výrokem V. pak Úřad zamítl návrh navrhovatele dle ust. § 118 odst. 5 zákona v části týkající se porušení ust. § 44 odst. 1 a ust. § 50 odst. 4 zákona ve spojení s ust. § 6 zákona, neboť v této části nebyl návrh podán oprávněnou osobou.

7. V odůvodnění k výroku V. napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že z obdržené dokumentace k veřejné zakázce má najisto postaveno, že navrhovatel nepodal zadavateli námítky pro porušení ust. § 44 odst. 1 a ust. § 50 odst. 4 zákona ve spojení s ust. § 6 odst. 1 zákona, a v daném případě tak nebyla splněna podmínka podle ust. § 110 odst. 7 zákona nutná k podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele Úřadu. Navrhovatel tak v uvedené části návrhu nebyl osobou oprávněnou pro podání návrhu k Úřadu.

III. Námítky rozkladu

8. Napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 6. 8. 2013 a navrhovatel toto rozhodnutí napadl podaným rozkladem, přičemž rozklad navrhovatel podal pouze proti výroku V. napadeného rozhodnutí.
9. V podaném rozkladu navrhovatel namítal, že Úřad pochybil, když výrokem V. napadeného rozhodnutí zamítl jeho návrh. Navrhovatel setrval na svém odůvodnění, které popsal již v podaném návrhu na zahájení správního řízení ze dne 3. 1. 2013, kde namítal, že zadavatel v zadávacích podmínkách porušil ust. § 50 odst. 4 zákona, jelikož hodnoty referenčních zakázek jsou neúměrně vysoké s tím, že podmínky, za kterých má být plněna rámcová smlouva jsou nejasné a jsou tak v rozporu s ust. § 44 odst. 1 zákona, což ve svém důsledku zvýhodňuje současné poskytovatele poptávaných služeb.
10. Navrhovatel dále uvedl, že si je vědom toho, že napadeným rozhodnutím Úřad vyhověl jeho návrhu ze dne 3. 1. 2013 téměř v celém rozsahu, s výjimkou výroku V., přičemž rozklad proti tomuto výroku podává z opatrnosti pro případ, že by právě výrok V. byl pro Úřad důvodem pro nevrácení složené kauce zpět navrhovateli.

Závěr rozkladu

11. Navrhovatel s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil výrok V. napadeného rozhodnutí a věc vrátil zpět Úřadu k dalšímu řízení.

IV. Řízení o rozkladu

12. Rozklad proti napadenému rozhodnutí byl navrhovatelem Úřadu podán v zákonné lhůtě dne 21. 8. 2013 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o rozkladu. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ustanovením ust. § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí ve výroku V. a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
14. Úřad tím, že ve výroku V. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14656/2013/522/LKo ze dne 5. 8. 2013, rozhodl tak, že návrh navrhovatele se v části návrhu, která se týká porušení ust. § 44 odst. 1 a ust. § 50 odst. 4 zákona ve spojení s ust. § 6 zákona, podle ust. § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyl podán oprávněnou osobou, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí v napadeném výroku V.
15. Co se týče výroků I., II., III a IV. napadeného rozhodnutí, tyto nebyly rozkladem navrhovatele napadeny. V tomto ohledu je nutno poukázat na ustanovení § 82 odst. 3 správního řádu, podle kterého v případě, že odvolání, resp. rozklad směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci. V šetřeném případě lze konstatovat, že výroky I., II., III. a IV. napadeného rozhodnutí netvořily s napadeným výrokem V. nedílný celek, o kterém by nebylo možno separátně rozhodovat a jehož výroky by spolu neoddělitelně souvisely, když napadený výrok V. byl z hlediska napadeného rozhodnutí jako celku oddělitelný od dalších výroků. Oddělitelnost výroku V. od ostatních výroků vyplývá z toho, že výroky I. a II. Úřad rozhodl o části návrhu navrhovatele tak, že zadavatel porušil postup stanovený mu zákonem, přičemž na základě konstatovaného porušení zákona zadavatelem výrokem III. uložil nápravné opatření ve smyslu ust. § 118 odst. 1 zákona a dále výrokem IV. uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení, když tak výroky I. až IV. na sebe navazují, zatímco výrokem V. zamítl část návrhu navrhovatele, neboť tento nebyl podán oprávněnou osobou a jde tedy o výrok, který s předchozími výroky nesouvisí, neboť v něm Úřad rozhodl o samostatné části návrhu. Dále rovněž považuji za splněnou i další podmínku předpokládanou ustanovením § 82 odst. 3 správního řádu, neboť tím, že nenapadené výroky rozhodnutí nabudou samostatně právní moci, nemůže vzniknout újma některému z účastníků správního řízení, když ve správním řízení bylo oběma navrhovatelům vyhověno, neboť zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo zrušeno a současně nemůže vzniknout újma ani zadavateli, neboť proti napadenému rozhodnutí nepodal rozklad. Na základě uvedeného tedy konstatuji, že napadené rozhodnutí č. j. ÚOHS-S23,37/2013/VZ-14656/2013/522/LKo ze

dne 5. 8. 2013, které bylo doručeno účastníkům řízení 6. 8. 2013, ve výrocích I. až IV. nebylo v zákonné lhůtě napadeno rozkladem, přičemž za splnění podmínek stanovených v ustanovení § 82 odst. 3 správního nabyly uvedené výroky samostatně právní moci a přezkum napadeného rozhodnutí v rámci tohoto správního řízení je tedy v části výroků I. až IV. vyloučen.

V. K podanému rozkladu

16. Z hlediska námitek obsažených v podaném rozkladu jsem dospěl k závěru, že tyto námitky nejsou dostatečně určité ve smyslu ust. § 82 odst. 2 správního řádu, tedy není z nich zřejmé v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Navrhovatel sice obecně uvádí, že nesouhlasí se závěry napadeného rozhodnutí, konkrétně pak v odstavcích 82 až 86, přičemž však tyto ve smyslu ust. § 82 odst. 2 správního řádu nijak blíže nekonkretizuje. S ohledem na uvedené jsem tedy dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo s právními předpisy, což znamená, že jsem přezkoumal jejich zákonnost.
17. Podle § 113 zákona řízení o přezkoumání úkonů zadavatele se zahajuje na písemný návrh stěžovatele nebo z moci úřední.
18. Podle § 114 odst. 1 zákona lze návrh podat proti všem úkonům zadavatele, které vylučují nebo by mohly vyloučit zásady stanovené v § 6 a v jejichž důsledku hrozí nebo vznikla újma na právech navrhovatele, a to zejména proti a) zadávacím podmínkám, b) obsahu oznámení nebo výzvy o zahájení zadávacího řízení, c) vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, d) rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, e) použití druhu zadávacího řízení.
19. Podle § 114 odst. 3 zákona návrh vedle obecných náležitostí podání musí obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 115 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty podle § 67 odst. 4.
20. Podle § 110 odst. 1 zákona při zadávání nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek či v soutěži o návrh může kterýkoliv dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, zadavateli podat zdůvodněné námitky.
21. Podle § 110 odst. 7 zákona námitky se podávají písemně. V námitkách musí stěžovatel uvést, kdo je podává, proti kterému úkonu zadavatele směřují a v čem je spatřováno porušení zákona. V námitkách musí být uvedeno, jaká újma stěžovateli v důsledku domnělého porušení zákona hrozí nebo vznikla a čeho se stěžovatel domáhá. Námitky neobsahující náležitosti podle tohoto odstavce zadavatel odmítne a bezodkladně písemně uvědomí o této skutečnosti stěžovatele. Podání námitek řádně a včas je podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele ve stejné věci. Návrh na uložení zákazu plnění smlouvy podle § 114 odst. 2 může stěžovatel podat bez předchozího podání námitek.
22. Z citovaných ustanovení zákona tak vyplývá, že povinnou součástí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy, je kromě

dokladu o složení kauce či dokladu o opětovném složení jistoty, doklad o doručení námitek zadavateli. Současně podle ust. § 110 odst. 7 zákona platí, že podání námitek řádně a včas je podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele v téže věci. Z uvedeného tedy plyne, že pokud navrhovatel v téže věci nepodá k zadavateli řádně a včas námitky, pak nesplní podmínku pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele v téže věci.

23. S ohledem na námitku zadavatele, vznesenou v podaném rozkladu, a s ohledem na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí považují za důležité vyjasnit, co znamená podání námitek v téže věci. Z hlediska znění zákonných ustanovení je zřejmé, že za splnění podmínek stanovených ust. § 110 zákona, lze podat námitky proti jakémukoliv úkonu zadavatele učiněnému v průběhu celého zadávacího řízení. Současně, jak bylo uvedeno výše, platí, že podání námitek zadavateli v téže věci je podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele. V řízení o návrhu se totiž uplatňuje zásada subsidiarity, podle níž podmínkou podání návrhu je vyčerpání předchozího opravného prostředku – námitek, a to nejen v podobě jejich samotného podání, ale i z hlediska tvrzení v námitkách obsažených. Jen tato tvrzení, uplatněná v námitkách, pak mohou být předmětem návrhového řízení. Smysl a účel této zásady vyjadřuje maximu, dle níž se dodavatel musí dovolávat svých subjektivních práv u zadavatele a Úřad pak představuje institucionální mechanismus, jenž nastupuje v případě selhání námitek. Jinak řečeno, podmínka uplatnění námitek, jež zákon dodavatelům k ochraně práva poskytuje, není v jejich případě splněna pouhým uplatněním námitek ze strany stěžovatele, nýbrž i nezbytností namítnout v nich porušení zákona a uvést tvrzení, jež jsou pak předmětem návrhu k Úřadu. Platí tedy, že pokud navrhovatel v návrhu na přezkoumání úkonu zadavatele tvrdí taková porušení zákona zadavatelem, která však nevznesl v rámci námitek podaných zadavateli dle ust. § 110 zákona, pak v takové části není splněna podmínka pro to, aby mohl návrh podat, a není tudíž osobou oprávněnou k podání návrhu.
24. V daném případě navrhovatel v podaném návrhu navrhoval, aby Úřad přezkoumal porušení ust. § 50 odst. 4 zákona zadavatelem, a to z hlediska stanovení hodnoty referenčních zakázek v zadávacích podmínkách a současně se domáhal přezkoumání, zda zadavatel neporušil ust. § 44 odst. 1 zákona, když podmínky, za kterých má být plněna rámcová smlouva jsou dle jeho názoru nejasné. Navrhovatel tak v této části návrhu brojil proti zadávacím podmínkám stanoveným zadavatelem. Z obsahu správního spisu však vyplývá, že svým podáním ze dne 21. 12. 2012 námitky zadavateli podal navrhovatel z toho důvodu, že zadavatel neodpověděl na jeho žádost o dodatečné informace k veřejné zakázce, kterou zadavateli zaslal dne 4. 12. 2012. Jiné námitky ve svém podání navrhovatel zadavateli nevznesl.
25. S ohledem na obsah podaných námitek je zřejmé, že navrhovatel nevznesl námitky v téže věci, když přezkoumání souladnosti postupu zadavatele s ust. § 44 odst. 1 a § 50 odst. 4 zákona a § 6 zákona se domáhal až návrhem podaným Úřadu dne 3. 1. 2013. Za tohoto stavu se v uvedené části návrhu navrhovatel nestal osobou oprávněnou k podání návrhu, neboť nenaplnil podmínku stanovenou v ust. § 110 odst. 7 zákona. Úřad tedy rozhodl správně a v souladu se zákonem, když v uvedené části návrh navrhovatele dle ust. § 118 odst. 5 zákona zamítl, tak jak je uvedeno ve výroku V. napadeného rozhodnutí.
26. Z hlediska výše uvedeného jsem tedy, co se týká výrokové části napadeného rozhodnutí, neshledal pochybení Úřadu. Nicméně uvádím, že v rámci přezkoumání odůvodnění

napadeného rozhodnutí z hlediska jeho souladu s výrokovou částí jsem zjistil, že Úřad se dopustil pochybení, když v odstavci 86 napadeného rozhodnutí uvedl, že správní řízení v části návrhu zastavil, ačkoliv výrokem V. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že v části návrhu, tak jak bylo uvedeno výše, návrh zamítá.

27. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
28. S ohledem na uvedené pochybení Úřadu a znění ust. § 89 odst. 2 správního řádu ovšem zdůrazňuji, že ačkoliv v této části není odůvodnění napadeného rozhodnutí v souladu s výrokem, nemá toto pochybení vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. V napadeném výroku Úřad správně rozhodl o tom, že v části návrhu tento ve smyslu ust. § 118 odst. 5 zákona zamítá, neboť není podán oprávněnou osobou. Takové znění napadeného výroku odpovídá jednak zjištěnému skutkovému stavu v řízení a jednak zákonným ustanovením na předmětnou otázku dopadajícím. Za tohoto stavu pak následná zjevná nesprávnost odůvodnění napadeného rozhodnutí v části odstavce 86 nemá vliv na zákonnost a věcnou správnost odpovídajícího výroku, a proto jsem ve smyslu ust. § 89 odst. 2 zákona k této vadě řízení nepřihlížel.
29. Na základě podaného rozkladu jsem tedy ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí v napadeném výroku V. a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným. Současně uvádím, že jsem neshledal takové vady řízení, které by měly vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy.
30. Nelze tedy po přezkoumání napadeného výroku rozhodnutí přisvědčit tvrzení navrhovatele, že Úřad pochybil, když ve výroku V. napadeného rozhodnutí rozhodl o tom, že návrh navrhovatele částečně zamítá. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zamítl část návrhu navrhovatele tak, jak je uvedeno ve výroku V. napadeného rozhodnutí.
31. S ohledem na důvod navrhovatele pro podání rozkladu, kdy uváděl, že rozklad podává z opatrnosti proto, aby Úřad neposuzoval otázku vrácení kauce s ohledem na zamítnutí části návrhu dle ust. § 118 odst. 5 zákona uvádím, že ze znění ust. § 115 odst. 2 písm. a) zákona vyplývá, že kauce je příjmem státního rozpočtu, jestliže Úřad pravomocným rozhodnutím návrh zamítne podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona. Podle ust. § 118 odst. 5 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle odstavce 1 nebo 2 ustanovení § 118 zákona. V daném případě však Úřad část návrhu zamítl podle ust. § 118 odst. 5 písm. c) zákona a nikoliv podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, když tak není splněna zákonná podmínka pro to, aby se kauce složená navrhovatelem stala příjmem státního rozpočtu.

VI. Závěr

32. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí v napadeném výroku V.
33. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí v napadeném výroku V. změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Česká republika - Ministerstvo zdravotnictví, Palackého nám. 4/375, 128 01 Praha 2
2. JUDr. Pavel Zajíc, Nad Porubkou 2355, 708 00 Ostrava – Poruba
3. T-Mobile Czech Republic, a.s., Tomíčková 2144/1, 149 00 Praha 4

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy